

Kaks pilti.

I. Puhтусfest ja kasinusest.

Uhes külas elasivad kaks wenda, Andres ja Toomas. Mõlemad olivad nõuukad peremehed. Aga Andres'e naene ja tema lapsed olivad ikka kehwad ja haiged. Wahest oli neil üks, wahest teine wiga; ja nemad suriwad ka noores eas ära. Aga Toomas ja tema maearahwas olivad ikka terwed, tublid ja elasivad kauem aega. See tuli sest, et Tooma naene kõik ihutoidust korrapärast ja puhtaste walmistas.

Liha ei keetnud tema ilmaški sell' pääwal, kui tapeti, waid lasti seda suwel kaks ja talwel wiis ehk kuus päärwa seišta, et seeläbi natukene wanemaks pidi saama. Ta ei lastnud kårbsi ega sääski mitte liha kallale, waid pani seda wee, äädika, õlle ehk hapu piima sisse ligu-nema ja pesis siis jälle mitu korda puhta weega ära, enne kui keema pani, ning tagus ka seda puhta puuga häästi muredaks, et mitte ham-

mašte wahele ei jääks. Hukka ehk raišku läinud liha ei annud ta ilmaški perele süüa, nenda kui mõned ihnused seda tegewad.

Kõik, mis ta perele süüa andis, pesis esite hoolega puhtaks. Kui sume aeal rooste wõi sant lima kapsaste pääl oli, pani ta neid ligu-nema, ega keetnud mitte puhaštamata wiisil. Kuiwad erned ja oad lasti ta õõ ja pääwa liguneda ja walaš kolm ehk neli korda puhašt wet pääle. Nenda pani tema siis erned, oad, läätsad, kuiwatud kalad ja sitted liha külma weega tulele; aga kõik juurewilja keetis ta warsi ära, ja pidi kõik häästi läbi keedetud olema, ehk ta küll ka selle pääle hoofaste waatas, et liia ehk ülearu keetmise läbi toitu mitte jälle ära ei rikuks. Pudru sees ei sal-linud ta mitte kuivi jahu tükkisi, (ni kui seda tihti hooletuse läbi sünnib). Ta mõistis seda ikka koredaks teha. Soola pidi ka paras jagu olema; isiäraniš pidiwad liha ja kalad häästi soolatud olema. — Teised perenaesed andsiwad pühapäärw oma perele liha, aga tema andis siis, kui pere rasket tööd oli teinud.